

DUH RENEŠANSE

dmd | Dom Marina Držića

**PREDSTAVLJANJE
RADIONICA
DOMA
MARINA DRŽIĆA**

**POVODOM
OBILJEŽAVANJA
EUROPSKE
NOĆI MUZEJA I
MEĐUNARODNOG
DANA MUZEJA
17. 05. 2014.**

Pokrovitelji:

GRAD DUBROVNIK

DUBROVAČKO-NERETVANSKA ŽUPANIJA

DU'm

DUBROVAČKI MUZEJI

DUBROVAČKE LJETNE IGRE

**M
K D**

KAZALIŠTE MARINA DRŽIĆA

Poštovani prijatelji i posjetitelji Doma Marina Držića,

Izuzetna mi je čast priopćiti Vam kako su se u Domu Marina Držića uspješno privedle kraju, nakon tromjesečnog trajanja, četiri edukativne radionice s učenicima dubrovačkih osnovnih škola. Radi se dramskoj radionici „Odjeća u doba Marina Držića“ pod mentorstvom prof. glazbe i kazališne skladateljice Paole Dražić Zekić i akademskog glumca Hrvoja Sebastijana, glazbenoj radionici „Glazba u Držićevo doba“ pod mentorstvom prof. glazbe Sanje Dražić, zatim filmskoj radionici „Snimanje dokumentarno-igranog filma o Marinu Držiću“ pod mentorstvom Alena Redžovića i Mara Bošnjaka iz Audiovizualnog centra Dubrovnik te naposljetku i likovnoj radionici „Oslikavanje grbova starih dubrovačkih obitelji“ pod mentorstvom akademske slikarice i prof. likovne kulture Rajne Inić.

Prvenstveni cilj radionica je da se u svrhu poticanja kreativnosti kod mladih ljudi te znatiželje i potrebe za stjecanjem novih znanja dočara život renesansnog Dubrovnik, a posebice da ih zainteresira za život i djelo najvećeg hrvatskog komediografa Marina Držića.

Dom Marina Držića posebnu pozornost posvećuje pedagoškoj djelatnosti i radu s mladim osobama kako bi kroz iskustveno doživljajno učenje, između ostalog, usvojili nova znanja kroz likovno izražavanje, rukovanje kamerom i pisanje scenarija za film, svijet odijevanja u tadašnjem Dubrovniku, a capella glazbu na „Držićevom „ jeziku.....

Povodom Europske noći muzeja, 17. svibnja i Međunarodnog dana muzeja 18. svibnja Dom Marina Držića će predstaviti rezultate radionica te Vas pozivamo da obilježimo ovaj najveći kulturni događaj međunarodne muzejske zajednice.

Koristim ovu priliku da zahvalim svim voditeljima radionica, pokroviteljima, sponzorima i medijima, prije svega osnivaču Doma Marina Držića Gradu Dubrovniku i nadležnom Upravnom odjelu za kulturu i baštinu, Dubrovačko-neretvanskoj županiji te svima, koji su na bilo koji način dali svoj doprinos u izvođenju kreativnih radionica kako bi se oživio duh renesanse u Domu Marina Držića.

*Nikša Matić,
v.d. ravnatelja Doma Marina Držića*

ODJEĆA U DJELIMA MARINA DRŽIĆA - Radionica viđena iznutra

Radionicu smo započeli s učenicima iz Oš Marina Držića. Kasnije su nam se još pridružili i učenici Oš Marin Getaldić i Oš Mokošica. Naš je cilj, u prvom redu, bio učvršćivanje odnosa djece prema vlastitom Gradu i njegovoj bogatoj povijesti. S Marinom Držićem kao izvanrednim primjerom odličnog pisca i tumača običaja i vremena u kojem je živio, imali smo sva sredstva koja su za postizanje takvog cilja potrebna.

Sastajući se u prostoru Doma Marina Držića, imali smo jednu sigurnu točku od koje smo odlazili na naša, što fizička, što duhovna istraživanja.

Odabir teme radionice „Odjeća u djelima Marina Držića“ otvarao je mogućnost da, čitajući odlomke iz njegovih djela (napominjemo da je opisa i spominjanja odjeće u Držićevim djelima relativno malo) shvatimo kako mu spominjanje odjeće najčešće služi kako bi prikazao likove i situacije u kojima se netko ili pretvara da je nešto drugo, ili potpuno neprimjereno ponaša. U protivnom, Držića odjeća niti zanima, niti je spominje.

Kako djeca od trećeg do petog razreda osnovne škole još nisu ništa učila o razdoblju renesanse u sve smo ušli kao u neku priču. U kojoj su se svi novi podaci brzo i s lakoćom povezali s, uglavnom zavidnim, stupnjem opće kulture naših mladih suradnika.

O Držićevom životopisu govorili smo u više navrata, a o njegovim djelima češće.

Knjiga Marin Držić *Djela* koju je priredio dr. Frano Čale, impresionirala nas je svojom težinom a divno je što smo mogli usporediti materijale sačuvanih djela i onih koja su nađena u fragmentima. A na kraju te knjige pravo nam je blago predstavljao rječnik Držićevih riječi i izraza, kojim smo se često služili.

Poslušali smo glazbu iz doba renesanse. Pregledali smo i crteže odjeće toga vremena u knjizi *Povijest odijevanja na zapadu* Johna Peacocka. Zatim smo podijelili reprodukcije portreta (na kojima je do u detalje prikazana odjeća) velikaša iz nekoliko europskih zemalja.

Naš prvi terenski obilazak, ako izuzmemo posjete kipu Marina Držića, bio je posjet Kneževom dvoru. Mada najviše impresionirani zatvorom, nismo propustili zaključiti kako je i kneževa spavaća soba i odjeća na portretima starih Dubrovčana puno umjerenija i suzdržanija od one na reprodukcijama koje smo prethodno proučili.

Obišli smo i Muzej Rupe, gdje smo imali prilike vidjeti odjeću i predmete kojima se služio puk.

Nakon što smo zaključili da je Dubrovačka republika njegovala umjerenost u svemu (kako u jelu tako i odijevanju, a osobito kiće-

nju), podijelili smo odlomke iz Držićevih djela koje smo željeli scenski postaviti.

Znajući iz iskustva kako je teško postići da se stalno nalazimo u punom broju, odlučili smo se za scene koje su isključivo dijalozi ili monolozi, a u njima se spominje odjeća na ovaj ili onaj način.

Za to smo priredili više odlomaka iz djela : „Novela od Stanca“, „Dundo Maroje“, „Plakir“ i „Skup“, i odlučili se za najprikladnije, s obzirom na podjelu.

Pripremajući naše male scene, govorili smo i o tehnologiji rada u teatru i s svemu što se iza pozornice događa. Pa smo tako postali glumci, ali i inspicijenti i šaptači, bez kojih se u određenim fazama predstava ne može napraviti.

Jedan od naših izleta na teren je bio i obilazak fundusa garderobe Dubrovačkih ljetnih igara, gdje nas je gospođa Anka Labaš upoznala s načinom čuvanja kostima, pravilima o dolasku i priprema prije predstave (koliko treba glumcima da se obuku i našminkuju) a vidjeli smo i nekoliko kostima iz Držićevih djela, od kojih su mnogi moderni, a neki imaju dodirnih točaka s razdobljem. Neke od tih odjevnih predmeta dobili smo u posudbu, da, kad uvježbamo naše scene, imamo i neke naznake kostimografije, na čemu od srca zahvaljujemo.

Kao što zahvaljujemo i Kazalištu Marina Držića, koje nam je posudilo nekoliko važnih rekvizita.

Pa smo postali i garderobijeri, a i rekviziteri.

Kad smo već kod kostimiranja – prošli su i pokladi, a mi smo se upoznali s crtežima Turice, Vile i Čoroja, starih dubrovačkih pokladnih maski, koji su neke sudionike podsjećali na zmajeve, a neke na lutku satira koja visi u Domu.

Naučili smo nešto o Držiću, nešto o vremenima u kojima je živio, o Gradu, o onom što mu se u Gradu sviđalo a što nije. O granicama koje je u odijevanju i kićenju postavljala Republika, da bi se usčuvale umjerenost i skladnost. Osobine, kojima dobrim dijelom zahvaljuje svoj opstanak.

A naučili smo i nešto novih riječi – zapravo starih riječi koje su već zaboravljene jer se ne upotrebljavaju.

Lijepo smo se zabavljali i nastojali smo da se svi dobro osjećamo.

Što bi o tome rekao Marin Držić, ne znamo, ali, mislimo da ne bi imao ništa protiv.

Paola Dražić Zekić, Hrvoje Sebastijan

Polaznici radionice „Odjeća u djelima Marina Držića“:

Sara Jerković, Mia Kužnin, Petra Mojaš, Ena Lujo,
Mario Šurković, Hrvoje Oreč, Zvonimir Vučićević,
Antun Bašić, Josip Bratoš i Matia Pijejić

FILMSKA RADIONICA DOMA MARINA DRŽIĆA

Dom Marin Držić u suradnji s OŠ „Marin Držić“ i Audiovizualnim centrom Dubrovnik u ožujku 2014. pokrenuo je filmsku radionicu u kojoj sudjeluje 16 učenika OŠ „Marin Držić“.

Glavni cilj radionice je snimanje dokumentarno-igranog filma o Marinu Držiću a kroz snimanje učenici uče o osnovnim tehnikama snimanja filma, od ideje do realizacije. Tako oni uče kako napisati scenarij, napraviti knjigu snimanja, rukovati kamerom, o rasvijeti i tonu na snimanju i na kraju montaži filma. Film se snima na različitim lokacijama: OŠ „Marina Držića“, Dom Marina Držića. Knežev dvor, park Gradac, ulice grada Dubrovnika. Radionica traje do 15. svibnja 2014.

Polaznici „Filmske radionice“:

Carla Lešević, Vlaho Lise, Dora Milina, Ivan Hrnčić, Lea Belin, Leila Džanković, Stijepo Radić, Paola Pranjkčić, Lucas Dražić, Antonio Miljan, Josip Lazić, Ivana Udženija, Vanessa Kamić, Maroje Miljan, Iva Raguz, Vedran Sarić.

Mentori: Maro Bošnjak, Alen Redžović

RADIONICA „GLAZBA U DRŽIČEVO DOBA“

U početnom dijelu je Radionica bila slušaonica koja je drage polaznice upoznala s glazbom u vrijeme Marina Držića. Dakle, slušali smo ogleadne primjere vokalnih, instrumentalnih i vokalno-instrumentalnih skladbi najznačajnijih renesansnih majstora. Njihove životopise i glazbeni opus uvrstili smo u povijesni kontekst tako da je polaznicama omogućen jasniji uvid u vrijeme u kojem je Držić živio. Slušaonica je ilustrirana notacijom te slikama instrumentarija i odjeće toga doba. Slušanje se povremeno „ubacivalo“ i za vrijeme drugog dijela radionice u kojem smo uvježbavali skladbe. Budući da sve djevojke znaju note, tempo savladavanja programa je bio znatno brži. No, ipak nije bilo baš lako naučiti dvoglasnu ili troglasnu a cappella skladbu na engleskom, talijanskom ili na držičevom jeziku. Jer, naime, dijelove iz nekih Držičevih pjesama je, isključivo za potrebe ove radionice, uglazbila prof. Paola Dražić Zekić. A zbog nekih nastupa koji su nam „u hodu“ ponuđeni, uz instrumentalnu pratnju smo pjevali i skladbe koje nisu renesansne, što je bogatilo naš repertoar. Zato s ponosom istaknimo da smo sudjelovali na Forumu mladih u Lazaretima te na Stradunu u prigodnom programu priređenom za Susret hrvatske katoličke mladeži. Iako naš glavni cilj nije bio nastup pred publikom, izlazak na pozornicu znatno jača samopouzdanje kod djevojaka te ujedno nagrađuje njihov trud i upornost. Istaknimo i to kako nam su nam djelatnici Doma Marina Držića od prvoga dana bili velika podrška i da su se zajedno s nama veselili svakom uspjehu i daljnjem koraku.

A naše predstavljanje publici sa svim onim što smo naučili u tromjesečnom radu zamislili smo ovako: prvi javni sat priredit ćemo pred roditeljima i prijateljima, a sljedeći i pred ostalima. I tako je i bilo. Za kraj moram napomenuti da smo na tjednim probama koje su se održavale uglavnom u večernjim satima rijetko bile sve zajedno jer su sve djevojke dodatno angažirane u brojnim nastavnim i izvannastavnim aktivnostima. Ali, zato smo se subotom ujutro sve lijepo družile, zabavljale, učile i ponavljale. Mislim da smo ostvarile sve što smo zamislile, a možda čak i više. Jer, moram napomenuti da me iznenadio taj spoj mladosti, veselosti, prijateljstva i odgovornosti kod ovih dvanaest dragih osmašica na čemu im od srca zahvaljujem.

Sanja Dražić

Polaznice „Glazbene radionice Doma Marina Držića“:

Đina Asić, Tina Jaković, Mihaela Kralj, Ana Marija Kos,
Mara Lisičić, Katarina Margaretić, Nika Morača,
Ana Nikić, Adna Omerčahić, Valentina Elizabeta Šilje,
Emanuela Trostmann, Irena Zanini

Sve učenice pohađaju osmi razred a dolaze iz OŠ Marina Držića, OŠ Lapad, OŠ Marina Getaldića i OŠ Župa dubrovačka

LIKOVNA RADIONICA DOMA MARINA DRŽIĆA

Radionica učenika osnovnih škola od 10 – 14 god. odvijala se svake subote po 2 do 3 školska sata. Na radionici smo se upoznali sa starim dubrovačkim obiteljima i njihovim grbovima.

Odabrali smo neke obitelji i izradili prvo njihove grbove na ručno urađenim keramičkim pločama da bi zatim po svakom urađenom grbu osmislili dizajn za vazuu.

Vaze su od keramike, ručno rađene približno visine 50 cm. Svaki učenik je imao svoju vazuu na kojoj se slobodno izražavao ali koristeći elemente svoga grba koji je prethodno slikao.

Materijali koji su se upotrebljavali su keramika, akrilne boje, konturna pasta, te patina lak. Radionica je bila jako korisna zbog stečenog novog znanja u likovnom izražavanju, zbog upoznavanja sa povijesnim sadržajem, te lijepog druženja.

Učenici koji su sudjelovali na „Likovnoj radionici Doma Marina Držića“:

Klara Lazić, Ante Matijević, Mia Aleksić, Margarita Koši,
Nika Lazo, Ana Grgić, Ana Brailo, Pia Romani,
Lea Mustahinić

MARO BOŠNJAK

Rođen je u Dubrovniku 15. svibnja 1977. Diplomirao Višu pomorsku školu na Pomorskom fakultetu u Dubrovniku 1999 godine. Nastavlja ploviti u svojstvu časnika trgovačke mornarice.

U međuvremenu snima kratke filmove što amaterski što poluprofesionalno. Od 2004 intenzivnije radi na profesionalnim manjim projektima kao snimatelj i montažer. Snimio je na stotine uradaka što dokumentarnih, igranih te reklamnih filmova. Suradivao je kao snimatelj i (ili) montažer na izradi filma Mitsubishi - Dubrovnik, Kia - Dubrovnik, Spot za susret mladih, snimanje folklora, klapa i inih koncerata, glazbeni spotovi, reklamni spot Dura, hotel Park, Valamar... surađiva sa dubrovačkim vrtićima, klubovima Jug, Bellevue, košarkaški klub Dubrovnik...

2009 god. snimao je dokumentarac Čabulja u Bosni i Hercegovini koji je ove godine premijerno prikazan u Dubrovniku.

2011. godine postaje direktor portala Kenova a koncem 2012. godine s još dva suradnika osniva udruhu AVCD koja se bavi snimanjem dječjih i inih filmova.

2013. godine izlazi Koščela prvi film pod AVCD-om, a 2014. godine snima tri kratka filma, dva filma po 15 minuta te film o Marinu Držiću s Domom Marina Držića. Jedan od ovih filmova (Nedodirljiva) nagrađen je prvim mjestom na regionalnoj domijadi u Splitu.

Osim snimanja i montaže aktivno se bavi fotografijom.

SANJA DRAŽIĆ

Rođena je 16. studenog 1962. godine u Dubrovniku. Studirala je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, diplomirala glazbenu kulturu i vratila se u Dubrovnik. Od 1985. godine bila je zaposlena u većini srednjih dubrovačkih škola kao i osnovnih u Dubrovniku i okolici. Posljednjih 15-tak godina radi u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića Dubrovnik. Osim pedagoške djelatno-

sti bavi se i pisanjem glazbenih osvrta, te je sudionik i začetnik mnogih projekata vezanih za djecu i glazbu, između ostalih i dugogodišnje Radionice „Kolende i božićne pjesme“ koja je pod okriljem Matice hrvatske Dubrovnik a koju ostvaruje zajedno sa sestrom Paolom Dražić Zekić. A njen najnoviji angažman je u radionici Doma Marina Držića „Glazba u Držićevo doba“ čiji je voditelj.

PAOLA DRAŽIĆ ZEKIĆ

Rođena 1958. u Dubrovniku, diplomirala violu na područnom odjelu Muzičke akademije u Zagrebu i deset godina svirala u Dubrovačkom simfonijskom orkestru i raznim komornim sastavima i orkestrima. Kao dijete počela objavljivati stihove, a kasnije skladati. Za vrijeme gimnazijskog školovanja počinje se baviti scenskom glazbom, u Studentskom teatru Lero i Kazalištu Marina Držića. Posljednja dva desetljeća zaposlena stalno u KMD, a povremeno surađuje s teatrima u zemlji i inozemstvu kao i sa Dubrovačkim ljetnim igrama i Splitskim ljetom.

Dobitnica je brojnih javnih priznanja, od čega posebno ističemo godišnju nagradu hrvatskog glumišta za glazbu u predstavi DUM MARINOVNI SNI, te Nagradu grada Dubrovnika.

Radi i s mladima vodeći različite kreativne radionice, a autorica je i dječjeg mjuzikla IVICA I MARICA kao i libreta za dječji mjuzikl CRVENKAPICA, oba igrana u Dubrovniku. Već šest godina sudjeluje u vođenju radionice Kolende i božićne pjesme koju na poticaj njene sestre, prof. Sanje Dražić organizira Matica hrvatska ogranak Dubrovnik i kroz koju je prošlo preko stotinjak djece iz Grada i okolice.

RAJNA INIĆ

Rođena je u Slavonskoj Požegi 13. svibnja 1962. godine. Osnovnu školu završila je u Dubrovniku, a školu primijenjenih umjetnosti, Odsjek Grafički dizajn u Zagrebu pod vodstvom prof. Iva Grbića.

Diplomirala je slikarstvo 1985. godine na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu u klasi prof. Radoslava Tadića te stekla zvanje akademske slikarice i prof. likovne kulture.

Duži period radi i boravi na Cipru gdje su nastale mnogobrojne zidne slike koje su njena trajna inspiracija.

Ljubav prema zidnom slikarstvu nastavila je njegovati povratkom u Grad oslikavajući interijere dubrovačkih domova, kafića i restorana (restoran Dubravka, Ragusa, Rea Silvia...) kao i u inozemstvu (Slovenija).

Već godinama vrlo uspješno vodi kreativne radionice koje okupljaju djecu iz osnovnih škola a mnogobrojne izložbe govore o tome.

ALEN REDŽOVIĆ

Rođen je 21.07.1976. u Dubrovniku. Diplomirao je na Veleučilištu u Dubrovniku i stekao zvanje diplomiranog inženjera pomorskog prometa. Poslije završenog fakulteta odlazi na brod kao vježbenik stroja. Osnivač je i prvi predsjednik Udruge mladih „Orlando“ koja od 1999. djeluje u Dubrovniku kroz razne projekte, posebno u glazbenom i video stvaralaštvu. Tu sa grupom entuzijasta radi na snimanju kratkih filmova i video spotova. Piše pjesme i kratke scenarije. Suraduje sa Dramskim studijom KMD-a za osnovne škole za čije predstave radi glazbu. Od 2010. voditelj je glazbene radionice u Udruzi za osobe s intelektualnim teškoćama „Rina Mašera“. 2012. s još nekoliko ljubitelja filma i glazbe osniva Audiovizualni centar Dubrovnik, koji se bavi filmskom i glazbenom produkcijom i edukacijom.

HRVOJE SEBASTIJAN

Rođen je u Dubrovniku 1976. godine. Na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu diplomirao je glumu u klasi prof. Marina Carića 2000. Nastupao je u HNK u Zagrebu, Kazalištu Kiklop iz Zagreba, te na Dubrovačkim ljetnim igrama. Član je ansambla Kazališta Marina Držića od 2001. godine. Vodio je razne dramske radionice za djecu.

